Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26511
Copyright: Admont, Benediktinerstift

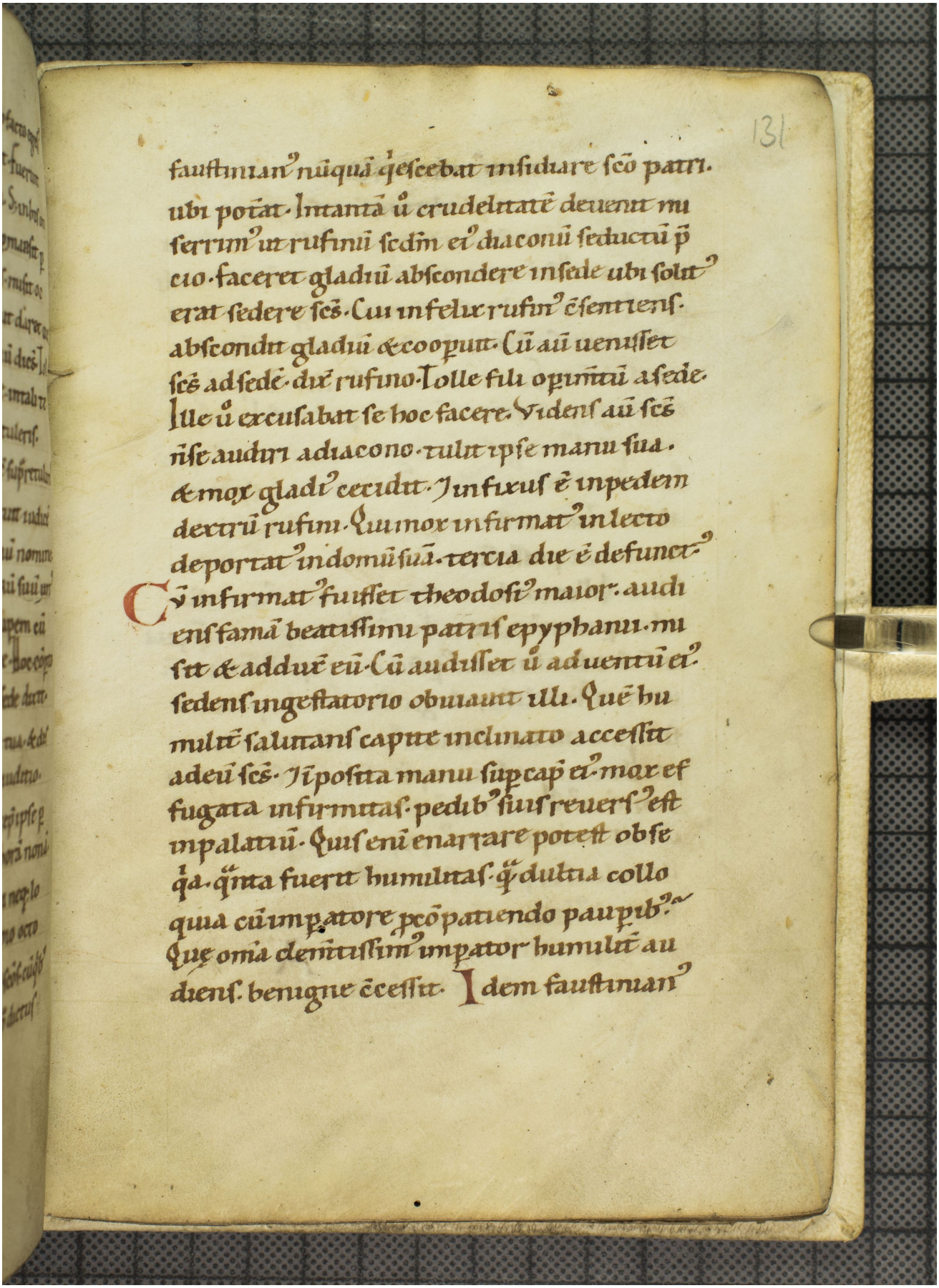

131

faustinian nūquā ēscebat insidiare scō patri.
ubi potat. Intantā ū crudelitatē deuenit mu
serrim ut rufinū sedīn ei diaconū seductū p
cio. faceret gladiū abscondere in sede ubi solit
erat sedere scs. Cui infelix rufin ēsentiens.
abscondit gladiū & coopuit. Cū aū uenisset
scs ad sedē. dixit rufino. Tolle fili opimū aū a sede.
Ille ū excusabat se hoc facere. Videns aū scs
nīse audiri a diacono. tulit ipse manu sua.
& mox gladi cecidit. Infixus ē in pedem
dextrū rufini. Qui mox infirmat in lecto
deportat in domū suā. tercia die ē defunct
Cū infirmat fuisset theodosi maior. audi
ens famā beatissimi patris epyphanii. mi
sit & addxit eū. Cū audisset ū aduentū ei.
sedens in gestatorio obuiauit illi. Quē hu
milit salutans capite inclinato accessit
ad eū scs. Imposita manu sup cap ei. mox ef
fugata infirmitas. pedib suis reuers est
in palatiū. Quis eni enarrare potest obse
qia. q̄nta fuerit humilitas. q̄ dulcia collo
quia cū impatore pcō patiendo paupib.
Que oma clemtissim impator humilit au
diens. benigne ēcessit. Idem faustinian